

هشدار شیوع ۳ ویروس

رئ‌یسی، معاون بهداشت وزارت بهداشت اعلام کرد: «همانند سایر کشورها، بیماری‌های تنفسی در پاییز شیوع بیشتری پیدا می‌کنند و آنفلوآنزا یکی از شایع‌ترین آن‌هاست که هر سال نوع و سویه‌اش تغییر می‌کند، کرونا وویروس تنفسی نیز در این فصل اهمیت دارند.» به گزارش مهر، بهترین راه پیشگیری همچنان رعایت آموزش‌هایی است که در دوره کرونا فرا گرفتیم؛ ازجمله استفاده از ماسک، پرهیز از حضور در تجمعات، زدن کودکان بیمار به مدرسه، شستن مرتب دست‌ها و رعایت نکات بهداشتی.
رئ‌یسی درباره کرونا هم توضیح داد: «این ویروس می‌تواند هر بخشی از بدن که دارای مخاط است را درگیر کند؛ ازجمله چشم، حلق و حتی لوزالمعده. بنابراین نمی‌توان آن را محدود به یک اندام خاص دانست. کرونا ویروسی است که می‌تواند التهاب در نقاط مختلف بدن ایجاد کند.»

کمبود گروه‌های خونی منفی

مدیرکل انتقال خون استان تهران با هشدار نسبت به کاهش ذخایر خون در شهرپورماه، از شهروندان خواست برای جبران کمبود و تأمین نیاز روزانه بیماران، به‌طور مستمر خون اهدا کنند. به گزارش مهر، محمدرضا شاه‌احمد قاسمی ادامه داد: «به‌طورکلی همه گروه‌های خونی برای ما ضروری هستند، اما گروه‌های منفی اهمیت ویژه‌ای دارند، به‌ویژه گروه O منفی که به همه افراد قابل تزریق است و به همین دلیل ارزش حیاتی دارد، البته سایر گروه‌های خونی هم برای ما ارزشمند هستند و هر فردی با هر گروه خونی که مراجعه کند مورد استقبال ماست.» او توضیح داد: «مهم‌ترین اقدام ما اطلاع‌رسانی از طریق رسانه‌ها و ارسال پیامک به اهداکنندگان مستمر است، همچنین ساعات کاری مراکز اهدای خون را افزایش داده‌ایم تا مراجعان بیشتری بتوانند در زمان‌های مناسب مراجعه کنندو کمبودها جبران شود.»

داروهای ممنوعه در سفر

کارشناس دفتر پایش فرآورده‌های سلامت سازمان غذا و دارو درباره نگهداری داروها در خودرو هشدار داد. ندا کاظمی‌نیا دراین باره گفت: «قراردادن دارو در معرض تابش مستقیم نور خورشید، روی داشبورد یا در صندوق عقب، می‌تواند باعث کاهش اثربخشی یا فساد دارویی شود.» کاظمی‌نیا با اشاره به اهمیت مصرف صحیح داروها گفت: «بیماران باید از مصرف داروهایسی نظیر آرام‌بخش‌ها، داروهای کدئین‌دار، آنتی‌هیستامین‌ها و داروهای خواب‌آور به‌ویژه پیش از رانندگی یا در حین انجام فعالیت‌هایی که نیازمند تمرکز و هوشیاری بالاست، خودداری کنند؛ چراکه این داروها موجب کاهش سطح هوشیاری و افزایش خطر حوادث می‌شوند.» او ادامه داد: «قراردادن دارو در معرض تابش مستقیم نور خورشید، روی داشبورد یا در صندوق عقب، می‌تواند باعث کاهش اثربخشی یا فساد دارویی شود.» به گفته او، همراه داشتن داروهای حاوی مواد مخدر یا روان گردان ازجمله داروهای کدئین‌دار، مرفین‌دار، داروهای آرام‌بخش و خواب‌آور حتی به‌مقدار محدود، ممنوع است و می‌تواند منجر به بروز مشکلات حقوقی برای مسافران شود. همچنین توصیه می‌شود از حمل داروهای ایجایی ناشناخته یا مشکوک به ترکیبات غیرمجاز نیز اجتناب شود.

بهداشتی و سرویس‌های بهداشتی، به‌ویژه در دوران پریود یا بیماری ماهانه، باعث مشکلات جدی جسمی و روانی می‌شود. در بحران‌های قبلی نیز زنان دسترسی کافی به نوار بهداشتی، صابون و امکانات اولیه نداشتند. نبود این امکانات باعث ناراحتی، شرمندگی و ابتلا به بیماری‌های عفونی و مشکلات جسمی جدی می‌شود.»

سیدی درباره شرایط بحرانی و محدودیت‌های زنان در دوران حاکمیت طالبان می‌گوید: «در کشوری مردسالار با قوانین زن‌ستیزانه طالبان، زنان در بحران به نیازهای خود توجه نمی‌کنند. این کم‌توجهی باعث مشکلاتی مانند عفونت، کم‌خونی، خطر بالاتر در دوران بارداری، اضطراب، افسردگی و سرخوردگی می‌شود. زنان نمی‌توانند ابتدایی‌ترین نیازهای خود را در امنیت و آرامش برآورده کنند و با مشکلات فراوان جسمی و روانی مواجه‌اند.»

او می‌گوید مردی را دیده که گریه می‌کرده و می‌گفته، تمام خانواده‌اش در رزله از بین رفته‌اند از جمله پنج کودک: «راه‌ها بسته بود و هیچ‌کس نمی‌توانست برای انتقال زخمی‌ها کمک کند. حال تصور کنید خانواده‌ای که مرد ندارد؛ زنی که محدود است و نمی‌تواند خود را نجات دهد، علاوه بر آسیب‌های ناشی از فاجعه، با محدودیت‌ها و محرومیت‌های اجتماعی هم روبه‌رو است.» ترنم سیدی درباره تاریخچه مردسالاری در افغانستان می‌گوید، افغانستان از ابتدا یک کشور مردسالار و پدرسالار بوده است و از زمانی که طالبان دوباره به قدرت رسیدند، نخستین قوانین‌شان محدودیت شدید زنان بود: «زنان حق کار ندارند، حق آموزش ندارند و محدودیت‌های زیادی بر آن‌ها اعمال شد. قوانین محرم‌بودن زنان در هر خروج از خانه، ممنوعیت کار زنان در نهادهای بین‌المللی و حضور نداشتن زنان در بخش‌های امدادی، باعث شده زنان آسیب‌دیده به کمک‌های فوری دسترسی نداشته باشند.»

بااین‌حال وتلاش‌های زنان افغانستان برای مقابله بابحران‌ها را مهم می‌داند: «با وجود سختی‌ها و محدودیت‌ها، زنان در دل بحران‌ها شبکه‌های کوچک محلی ایجاد کرده‌اند و سعی می‌کنند از طریق گروه‌های کوچک امدادی، به همدیگر کمک کنند. آن‌ها مواد بهداشتی، سرویس‌های بهداشتی، داروهای سرپایی، شیر خشک و نوار بهداشتی برای مادران و کودکان فراهم می‌کنند. این اقدامات، هر چند محدود، نشان‌دهنده روحیه مقاومت، همبستگی و ایثارگری زنان افغانستان است.»

سیدی در پایان با امید به آینده زنان افغانستان می‌گوید: «زنانی هستند که از دل سختی‌ها بیرون آمده‌اند و با همدلی، ایثارگری و شهامت، سعی می‌کنند موانع را پشت‌سر بگذارند تا به‌رهایی و آزادی برسند.»

متحمل شده‌اند و اکنون هم در شرایطی که‌مردم به شدت آسیب دیده‌اند، دسترسی زنان به کمک‌های ضروری تقریباً غیرممکن شده است.

هدی خموش می‌گوید تنها راه تغییر، شکست و عقب‌نشینی طالبان است: «جهان باید بداند طالبان پروژه‌ای شکست‌خورده‌اند. آنچه تصور می‌کردند عملی نشد و حالا عقب‌نشینی می‌کنند. اما ما زنان همچنان هستیم تا صدای مردم و زنان باشیم؛ حتی اگر جهان و سازمان‌های بین‌المللی چشم‌بر حذف آشکار نبمی از جامعه بسته باشند.» او می‌گوید که سکوت جهان در برابر این وضعیت، بحران را ادامه‌دار خواهد کرد: «اگر تعامل با طالبان به همین شکل ادامه پیدا کندو جهان همچنان سکوت کند، نهنتها زنان که کل جامعه افغانستان در مسیر نابودی بیشتر قرار خواهد گرفت.»

▼ زیر آوار محدودیت و نابرابری

ترنم سیدی، عضو شبکه مشارکت سیاسی زنان افغانستان و فعال حقوق زنان، در گفت‌وگو با «هم‌میهن» وضعیت زنان در مناطق آسیب‌دیده از رزله را بحرانی و شکننده توصیف می‌کند. او می‌گوی، زنان در بسیاری از این مناطق هیچ اختیاری برای خروج از خانه ندارند و همین محدودیت باعث شده است که بیشترین قربانیان رزله، زنان و کودکان باشند. این گروه‌ها در زمان زمین‌لرزه در خانه حضور داشتند و خانه‌های گلی که به‌سرعت فرو می‌ریزند و هیچ ایمنی ندارند، باعث گرفتارشدن آن‌ها زیر آوار شده است.

او می‌گوید: «محدودیت‌های فرهنگی مانع از آن می‌شود که زنان بتوانند از خانه بیرون روند یا به مراکز درمانی دسترسی پیدا کنند و قوانین زن‌ستیزانه طالبان، همچنین قوانین مردسالارانه‌ای که در جامعه حاکم است، ایجاب می‌کند زنان هنگام خروج از خانه با یک‌مرد همراه باشند. این محدودیت‌ها باعث‌شده است که تلفات و آسیب‌دیدگی در میان زنان و کودکان بسیار بیشتر باشد.»

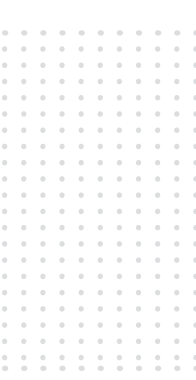
او از چالش‌های دریافت کمک‌ها می‌گوید: «در بسیاری از مناطق، زنان برای دریافت کمک‌ها باید همراه یک محرم باشند. خانواده‌هایی که سرپرست مرد ندارند یا مردان خود را از دست داده‌اند، بیشتر در تنگنا قرار می‌گیرند. این وضعیت باعث می‌شود زنان دیرتر به کمک‌ها برسند یا اصلاً محروم بمانند و دیده نشوند. به‌همین دلیل، زنان بیشترین آسیب را می‌بینند و دسترسی آن‌ها به کمک‌های فوری محدود است.»

مسائل بهداشتی زنان هم یکی از بحران‌های جدی است: «در وضعیت‌های اضطراری مانند رزله، سیل یا حتی جنگ، زنان آسیب بیشتری می‌بینند. فقدان دسترسی به مواد

نعمت‌الله کریاب
نماینده ولایت کنر در مجلس:

بسیاری از خانه‌ها فرو ریخته، مردم، نهادهای حقوق بشری و مسئولان نیروهای امدادی در میان آوار به‌دنبال بازماندگان هستند و مجروحان از مناطق دورافتاده با برانکارد، هلیکوپترها و آمبولانس‌های شخصی و دولتی، به شفاخانه‌ها منتقل می‌شوند

اعلام کردند که کمک‌های اضطراری ارائه می‌دهند. روز دوشنبه، بریتانیا از تخصیص کمک‌های اضطراری برای آسیب‌دیدگان خبر داد و تأکید کرد که این کمک‌ها مستقیماً به دولت طالبان داده نمی‌شود، بلکه از طریق شرکای بین‌المللی منتقل خواهد شد. سخنگوی وزارت خارجه چین هم اعلام کرد، پکن آماده است تا «براساس نیاز افغانستان و در حد توان خود»، کمک‌های امدادی ارائه کند. «سوبرامانیام جایشانکار»، وزیر خارجه هند، هم گفته که دهلی نو هزار چادر خانوادگی به کابل ارسال کرده و ۱۵ تُن مواد غذایی به کنر فرستاده است و کمک‌های بیشتری از روز سه‌شنبه راهی افغانستان خواهد شد.

وزارت امور خارجه آمریکا هم در بیانیه‌ای در شبکه اجتماعی ایکس (تویتر سابق)، مراتب تسلیت خود را برای قربانیان اعلام کرد، اما در پاسخ به این پرسش که آیا واشینگتن کمکی ارائه خواهد داد یا نه، پاسخی نداد.

▼ زنان قربانیان اصلی رزله

در مهرماه سال ۱۴۰۲، رزله‌ای شدید هرات افغانستان را لرزاند. مقام‌های سازمان ملل همان زمان گزارش دادند که بیش از ۹۰ درصد قربانیان زمین‌لرزه ۶/۳ ریشتری، زنان و کودکان بوده‌اند. «جایمه نادل»، نماینده صندوق جمعیت سازمان ملل در افغانستان، بُعد جنسیتی فاجعه را پررنگ کرده و گفته بود اگر این رزله شب رخ داده بود، تفاوت جنسیتی در تلفات دیده نمی‌شد. در آن زمان، مردان در مزرعه، بسیاری برای کار به ایران مهاجرت و زنان در خانه مشغول کارهای روزمره و مراقبت از کودکان بودندو زیر آوار گیر افتادند: «در اینجا بُعد جنسیتی کاملاً آشکار است.»

سازمان ملل همان زمان هشدار داد که زنان به‌دلیل محدودیت‌های طالبان در رفت‌وآمد و حقوق اجتماعی، همچنین محدودیت بر کار زنان امدادگر، ممکن است از دریافت اطلاعات و کمک‌های ضروری برای آمادگی در برابر رزله محروم شوند. در آن دوران، دسترسی به خدمات بهداشتی یکی از بزرگ‌ترین مشکلات زنان بود. بسیاری از زنان ساعت‌ها در صف می‌ایستادند و مسیرهای دسترسی به دستشویی، به‌ویژه در ساعات شب برایشان بسیار ناامن بود.

بخش زنان سازمان ملل در گزارشی تأکید کرده بود که هنجارهای فرهنگی و محدودیت‌های اجتماعی مانع از آن می‌شود که زنان بتوانند در چادرها با همسایگان یا دیگر خانواده‌ها شریک شوند. همچنین بسیاری از زنان بدون داشتن خویشاوند مرد که بتواند بنام آنها کمک دریافت کند، امکان دسترسی به کمک‌های بشردوستانه را ندارند. همچنین کمبود کارمندان زن در مراکز توزیع کمک‌ها نیز این وضعیت را دشوارتر کرده است.

زنان آسیب‌دیده از رزله همان زمان به سازمان ملل گفته بودند که بدون داشتن تذکره یا کارت هویت مرد خانواده، نمی‌توانند به کمک‌ها دسترسی پیدا کنند. آن‌ها همچنین گفته بودند، برای استفاده از خدمات و دریافت کمک‌ها نیاز به لباس‌هایی مانند حجاب اسلامی دارند تا بتوانند به‌صورت مناسب و امن از کمک‌ها بهره‌مند شوند.

ما اکنون پزشکان زن و گروه‌های عملیاتی ویژه برای رسیدگی به نیازهای آنان نداریم. «هدی خموش»، فعال زنان افغانستانی، درباره محدودیت‌های وضع‌شده از سوی طالبان و وضعیت زنان افغان هنگام وقوع بلایای طبیعی مثل رزله به «هم‌میهن» می‌گوید، بیشترین قربانیان فجایع طبیعی و بحران‌های اخیر، زنانند: «باتوجه به ممنوعیت‌هایی که طالبان بر زنان اعمال کرده‌اند، امروز زنان قربانیان اصلی‌اند. این مسئله، در شرایط بحرانی مانند رزله، تلفات زنان را چند برابر کرده است.»

خموش تأکید می‌کند که نبود محرم برای زنان در افغانستان امروز می‌تواند به‌معنای محرومیت کامل از کمک یا حتی مرگ باشد: «طالبان زنان را وادار کرده‌اند که بدون همراهی یک‌مرد هیچ دسترسی به امکانات نداشته باشند. اگر زنی تنها باشد، عملاً محکوم به محرومیت یا هلاکت است. این وضعیت به‌ویژه برای مادرانی که همسران‌شان را از دست داده‌اند، فاجعه‌بارتر است.» او می‌گوید، این سیاست‌ها نهنتها جان زنان را در لحظه بحران تهدید می‌کند، بلکه برای آینده‌ای طولانی‌تر به‌معنای حذف کامل آنان از حق زندگی و بقا خواهد بود.

به گفته او، نهادهای امدادرسان تلاش می‌کنند در زمان بحران کمک‌ها را به مردم برسانند، اما طالبان اغلب مانع می‌شوند: «حتی کمک‌های جمع‌آوری‌شده برای مردم و بازسازی، در نهایت به جیب طالبان می‌رود و هیچ خبری از بازسازی یا رسیدن کمک به مردم نمی‌شود.» او وضعیت کنونی را نتیجه حاکمیت یک‌رژیم «تک‌جنسیتی» می‌داند: «وقتی یک حکومت فقط بر پایه مردان شکل بگیرد، هیچ‌وقت نباید انتظار داشت که زنان در روند کمک‌رسانی یا بازسازی جایی داشته باشند. امروز نهنتها زنان از کار و جامعه حذف شده‌اند، بلکه صدای‌شان و حتی حضورشان نیز سرکوب شده است.»

او می‌گوید، محدودیت‌های فرهنگی و اجتماعی بسته به منطقه متفاوت است: «در بعضی جاها زن‌ها کمی آزادی عمل دارند، اما در بسیاری مناطق حتی اجازه ندارند بدون رضایت شوهر از خانه بیرون شوند. این محدودیت‌ها همراه با حضور طالبان شدیدتر شده و عملاً به یک جنگ فرهنگی تبدیل شده است؛ طالبان قوانین مردسالارانه خود را به همه تحمیل کرده‌اند.»

به گفته خموش، مشکلات زنان تنها به فجایع طبیعی مانند رزله محدود نمی‌شود، بلکه در بحران‌های دیگر هم حقوق آنان نادیده گرفته می‌شود. او درباره اخراج اجباری هزاران مهاجر افغان از ایران تأکید می‌کند که زنان همواره بیشترین آسیب را

آگهی مفقودی

برگ سبز سند کمپانی و تسلسل اسناد محضری خودروی سواری پیکان ۱۶۰۰ مدل ۱۳۷۶ رنگ سفید معمولی شماره موتور ۰۹۷۰۴۷۰۱۱۲۷۶۴۱۱ شماره شاسی ۷۶۴۴۵۴۲۱ شماره پلاک ۶۴ ایران ۹۴۷ ۱۲ به نام محمدرضا سیامکی خانکوک مفقود و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

آگهی مزایده عمومی

موضوع: مزایده شماره فن/م/۰۴۹۰۱ مربوط به فروش انواع بشکه‌های ۲۲۰ لیتری و ۱۰۰۰ لیتری فلزی و پلاستیکی مستعمل و از رده خارج موجود در انبار حفاری دالان شرکت نفت مناطق مرکزی ایران

(شماره حراج در سامانه ستاد: ۰۴۰۴۰۹۳۲۲۱۰۰۰۰۰۰۰۱)

شرکت نفت مناطق مرکزی ایران در نظردارد موضوع مزایده فوق‌الذکر را با مشخصات و شرایط کلی زیر از طریق حراج به فروش برساند.

(الف) شرح مختصر کار

ردیف	شرح کالا	محل نگهداری	وزن /مقدار تقریبی	واحد	قیمت پایه واحد ریال	قیمت پایه کل ریال	زمان بازدید
۱	بشکه خالی پلاستیکی مستعمل،۳۴۴۵۰عدد		۳۳،۴۶۵	کیلوگرم	۱۳۰،۰۰۰	۴،۳۵۰،۴۵۰،۰۰۰	از تاریخ ۱۴۰۴/۰۶/۱۵
۲	بشکه خالی فلزی مستعمل،۱۵۵۵۰عدد	انبار حفاری دالان	۳۱،۰۰۰	کیلوگرم	۱۳۵،۰۰۰	۴،۱۸۵،۰۰۰،۰۰۰	لغایت ۱۴۰۴/۰۶/۲۴
۳	بشکه ۱۰۰۰لیتری پلاستیکی با فریم فلزی		۹۰	عدد	۴،۰۰۰،۰۰۰	۳۶۰،۰۰۰،۰۰۰	در ساعات اداری
آدرس: استان فارس – فیروزآباد – جاده فراشبند – به طرف پالایشگاه گاز – انبار عملیات کالای دالان شرکت نفت مناطق مرکزی ایران							

(ب) مدت قرارداد، زمان و محل بازدید کالا:

مدت قرارداد ۹۰ روز و زمان و محل بازدید کالاها به شرح جدول بند الف می باشد.

بازدید فقط با هماهنگی قبلی و اخذ مجوز تردد در منطقه عملیاتی امکان پذیر می باشد.

(ج) شرایط و مدارک مورد نیاز جهت شرکت در مزایده (الزامی)

۱- داشتن توانائی واریز الکترونیکی وجه تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار: به مبلغ ۸۸۹،۵۴۵،۰۰۰ ریال به عنوان تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار (مزایده).

۲- اشخاص حقوقی: ارائه مدارک ثبت شرکت شامل آگهی تأسیس روزنامه رسمی به همراه آخرین تغییرات، اساسنامه، گد اقتصادی و شناسه ملی شرکت، آدرس دقیق پستی، تلفن ثابت و نمابر (فکس).

۳- اشخاص حقیقی: داشتن سن قانونی (۱۸ سال تمام) به همراه ارائه اصل و تصویر شناسنامه و کارت ملی، آدرس دقیق پستی، تلفن همراه و ثابت.

(د) اطلاعات زمانی انتشار و برگزاری حراج:

زمان انتشار حراج در سامانه ستاد ایران از تاریخ ۱۴۰۴/۰۶/۱۵ ساعت ۰۷:۰۰ تا تاریخ ۱۴۰۴/۰۶/۲۴ رأس ساعت ۱۳:۰۰ و برگزاری حراج در تاریخ ۱۴۰۴/۰۶/۲۴ از ساعت ۰۹:۰۰ لغایت ۱۳:۰۰ می باشد.

اعلام برنده از طریق سامانه ستاد ایران اطلاع رسانی می گردد.

(ه) شرایط و محل دریافت اسناد مزایده

متقاضیان واجد شرایط مندرج در بند «ج» که تمایل به شرکت در حراج دارند می بایست جهت دریافت اسناد مزایده به سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) www.setadiran.ir مراجعه نمایند.

نشانی دستگاه مزایده‌گزار: تهران- خیابان طالقانی- نرسیده به خیابان حافظ- پلاک ۳۹۰ ساختمان رشت – طبقه دوم اتاق ۲۰۷ در صورت نیاز به اطلاعات بیشتر متقاضیان می توانند با تلفن ۰۲۱-۸۷۵۳۴۳۳۳ (مدیریت تدارکات و عملیات کالا) تماس حاصل نمایند.